

More se mreška kao da pozira

Čim sam ugledao prizor, moje srce se razveselilo. Podsjetila me na moje malo mjesto na moru gdje provodim bezbrižne dane. Nebo je u pastelnim bojama: od plave, bijele i crvene, sve do narančaste, baš kao nebo koje gledam s naše plaže. Večer je, noć se spušta. Ugodnija je temperatura zraka, nije više vrelo kao danju. More se mreška, kao da pozira. Odjednom osjećam poznate mirise i sve me to vraća u tople dane ljeta. Osjećam miris mora, hladni povjetarac donosi mi miris soli. Sve je pusto, nigdje dječje graje. U daljini se čuje samo veselo glasanje galeba dok slobodno lete. Kao da je sve samo njihovo jer nikoga drugog i nema. Plaža je pusta, šum mora se čuje jače nego ikad prije. Čudno je vidjeti pustu plažu bez žamora i graje ljudi. Sve je utihnulo. Razmišljam što je čudno i onda shvatim da nema nijedne barke, u daljini se ne čuju zvukovi automobila i motora. Dok stojim na plaži i gledam u prazne i zatvorene kuće, suton je miran i predivan, a ja se osjećam kao Pale sam na svijetu. Škure na kućama su zatvorene, a dvorišta pusta. Na dugačkom molu svijetle samo lampe bacajući predivan odsjaj u more. Vjetar šušta kroz palme, imam osjećaj da razgovaraju. U daljini se vide svjetla grada koja bivaju sve jača kako pada mrak. To mi daje nadu da će ova prekrasna plaža opet jednog dana oživjeti.